

From: 5.1.2.e <5.1.2.e@gmail.com>
Date: Sunday, October 11, 2026, 4:01 PM
To: 5.1.2.e <5.1.2.e@gmail.com>
CC: lsvb@lsvb.nl
Subject: Niet gehoord niet gezien worden

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Goedemorgen Nederland!

Ik maak me zorgen! Grote zorgen!

Marginalisering gaat om het ontbreken van toekomstperspectief. Denk aan armoede, werkloosheid, afkomst etc, onderwijs, corruptie of politieke uitsluiting.

Maar onder al die verschillende oorzaken ligt vaak hetzelfde gevoel: WIJ WORDEN NIET GEHOORD, NOCH GEZIEN: er wordt over onze toekomst beslist zonder ons.

Dat gevoel, zoals ik dat ervaar, zien we momenteel op veel plekken in de wereld.

AI heb ik gevraagd de brandhaarden te tonen en de historie te laten zien. Daarop heb ik dit artikel geschreven.

De kranten tonen steeds het nieuws van de dag. Nu dit weekeinde over de Houthi's.... Daardoor kwam ik op het idee om oorzaak en gevolg te tonen. Maar de samenhang tussen al die verschillende gebeurtenissen wordt niet zichtbaar. Alles bij elkaar gezien, vertoont het, zoals ik het zie, een trend.

NIET GEHOORD, NOCH GEZIEN WORDEN!!!

In Marokko tegen slechte publieke voorzieningen, werkloosheid en corruptie.

In Kenia tegen belastingen, corruptie en gebrek aan economisch perspectief.

In Nepal tegen corruptie en een politieke elite waarvan jongeren zich vervreemd voelen.

In Indonesië tegen privileges voor politici en economische ongelijkheid.

In Madagascar tegen falende basisvoorzieningen zoals water en elektriciteit.

In Peru tegen politieke en economische besluiten die jongeren rechtstreeks raken.

Op de Filipijnen tegen corruptie en falend bestuur.

In Servië tegen corruptie en het verlies van vertrouwen in de overheid.

Ook in Bulgarije en Turkije zien we jonge groepen massaal in verzet komen tegen politieke besluitvorming en machtsstructuren.

Iran: de onvrede onder de bevolking bestond al, maar bleef relatief weinig zichtbaar. Door de confrontatie met de VS en Israël is die onvrede steeds meer zichtbaarder geworden. Ook daar geldt: wij worden niet gezien noch gehoord!

En vandaag de dag zien we waar dat uiteindelijk toe kan leiden. De Houthis in Jemen. Dat is een veel ouder, religieus en uiteindelijk militair conflict. Maar heel herkenbaar: een bevolkingsgroep die zich langdurig (sinds de jaren 90) gemarginaliseerd voelt, zich organiseert en uiteindelijk in opstand komt.

De omstandigheden zijn overal anders. De ene brandhaard ontstaat door onderwijs. De andere door armoede of corruptie.

Geloof, werkloosheid of politiek zijn ook drijfveren. Maar de onderliggende sfeer vertoont steeds dezelfde kenmerken: NIET GEHOORD WORDEN, NOCH GEZIEN en het gevoel hebben dat je geen invloed meer hebt op je "eigen" toekomst.

Je kunt een demonstratie beëindigen. Je kunt een rel neerslaan. Je kunt een regering vervangen..... De oorzaak verdwijnt niet.

En dan komen we dichterbij huis....

In Frankrijk en België bij jongeren die zich verzetten tegen de situatie in het onderwijs en maatschappelijke ongelijkheid.

En Nederland?

Dezelfde gevoelens van niet gehoord en niet gezien worden kunnen ook hier ontstaan.

De afstand tussen wat we nu in andere landen zien en wat hier kan gebeuren is ineens niet zo groot meer!

Zolang grote groepen jongeren en bevolkingsgroepen in Nederland het gevoel houden dat zij aan de kant worden geschoven, blijft marginalisering een voedingsbodem voor verzet en uiteindelijk soms voor (te r)echte opstand.

ik wens u een fijne dag!